

Дорогий Іване!

5

Знаєш, передоме, не мав я до тебе нічого писати
довгий час, бо був дуже занятий при "ділі"; ви-
ходило 1½ арк. і т.д. Що Ти не дівав оди-
го Н-ра, а не викинув, а коли не сам одре-
сую, то прошу едипедиторів, щоб висла-
ли Тобі — а що не вишлють пасом, а
не порадиш; мене пропадає і на погрі.
Обі Твої посилки з манускриптами,
я дістав і читав і читав і читав ними. Обі
окаціональні вірші надішлі і будуть
поміщені в 15 ч., котрі вийдуть аж по
свѣтах, бо годі йому вийти скорше. Пер-
ший аркуш я Тобі посилаю — де ми
йде стаття про Громадські пісні (зем-
ку, мимолетом і секретно, що я з
неї не дуже го вдоволений — особливо
з другої часті, котра ще не друко-
вана і буде аж в 16 ч.), відтак ста-
ття про шляхту (цікава) аки І Ет-
нографічна статейка і Рецензія
на Художню Поезію. Рецензія дуже
добре — а де що змігую — але ми-
реш, де що відношувє до мого
Кул — свої, бо правду сказати, жаль
трохи старого. Хоч, правду сказати,
краще ми мусим своє слово на его
погляді сказати. Добре, що Ти не

писав рецензію першу, відтак нім-
лю Т-у другу Кул-еву книжочку
"Кресиванку", котру тобі замучаю,
щоб і попросу его, щоб він напи-
сав рецензію на сю другу працю
нашого агієста і демагога. Отак
буде добре. Посилаю тобі заразом
дві Кул-єві писанини; він може ба-
ніше, щоб помістити про Мексіра і
навіть затлавити друк на шілько, на
скільки би вишло. Що до поезії, то
я б рад був скінчити на "Славян-
ський Оди" (котру переписав цілою;
ноє Слово в цілости) — бо се нова по-
езія вже менше виразна, а хто зна,
чи не прийшли б це менше вираз-
ні... А що до Мексіра, то ти
осуди, чи можна же помістити (розу-
мієв без підпису і справивши бесі-
ду білви на галицьку), чи ні; зна-
чуть, це воно замкнудило як не-
будь "Світови", колед же подруку-
вав не Кошет д. К-а, значить, ко-
ли б хитро-мудро писати "Світа"
маєм "Світ" о оден аркуш обшар-
пийши. К-и радби, як бачу,
з "Світа" зродити собі свій орган,
і давати на него гроші, а не ти

певно
(а зм
на те
рвати
не ба
щуват
і не
випи
ну і
ни
цію
бо
грош
дете
до зб
го п
ше-
нік
грош
їх
бі,
нов
сет
на не
Вн
ек
ЛТ
тис

певно од тима пересвідченим, що я
(я знов перекопаний, що я тв) на те не пристаю. Лучше пере-
рвати, як буде того коше треба, а
не випускати з рук і не запропо-
нувати програму дт. А ви о тм
і не писав, але Н-и був так неі-
вний, що мені при людях грабови,
ну і Ізарв-и в друкарні тов. тме
и Шевченка робив таку пропози-
цію: „А всім буду давати — кане-
во стор. міськно (коли ви не маєте
грошей на видавництво) а ви бу-
дете писати, як я вам викажу,
до звісно, на який віску ідемо, то-
го пісню співай. А коли вам, — ка-
ше — по 2, 3-х НН-рах не схогееь мого
пісню співати, то міні скажете, а я
гроші сховаю до Кімені, буде куди
їх втурити!“ Я, признаюся тв
бі, навіть не знав, що на те від-
повісти, бо мене пропозиція до кри-
сти змішала. Не вжен так мо-
жна! не вжен так буде! Тогано!
Впротім по виході 15 Ара „Світа“
як Н-и прочитав критику на Мут.
Твззію, буде від нас відхрещува-
тись, як від „пертика“. Ну, що ж, годі!

На всякий случай, а думаю, Курієм
відповів з прощурою на критику
в "Свбїзі" і в загальній на всі критики,
до думав ще критика (фелетон) і в
"Проломі", на котру він сказав
"гавкуча", а треба тобі знати, як
яко не така основна і підка, як
твоя. Для того, що він буде відпо-
відати — а дуже рад би, щоб вся
твоє критика була без ніякої по-
хібки. Я замітив, що ти в дефі-
ніцію "правди" в двох місцях
сам з собою суперечний; на поча-
тку пишеш, що правда всюди
одна а в другім місці, що прав-
да релятивна річ. Що має бути
правда, бодіє Гарв-ий признав,
що Богдан ділав з Ордою мін-
никами, і се правда, що Богдан
був великий циган-діпломат.
Але що до Катерини, то дуже
добре збудивсь Керієм і сара,
ведливо.

Дістав я сьогодні вє Волн. Рел.
від 1-ого Арсе. Цікаві там речі,
що найлучше, пишуть Др. і
Акселред. Особливо дуже бога-
тє е до справ Галицьких Да

2
Гоголя дістаєсь від нього «Діаму» і
Гарв-о-му. О «Сравсті» та єсть
корошо згадка. Цезарко, як каже
перекладач «Тілі» — написав до
фрейлерону «Аруда» рецензію на
«Сравсті» і — розумієсь — мов со-
крушати, але бодай досі в «Ару-
ді» того фрейлерону не було — і наді-
ється — не буде, бо що б то був за
розум критикувати і ще сокру-
шати що таке, що ніхто не ма-
є охоти прочитати і наоже докопати
з «Мавн. Упр. по дѣл. пет.» досі
немає відповіді на моє прошен-
ня о дозвілі «Сравсті», здаєсь, змонши-
ве до коша, бо вше повинно було
прийти.

2
З «Зарею» вше добре — один кусти-
чок вше надрукований в дописи на
наше рахунок. А тепер маю час і
перепишу твої фрейлерони = повістки
1) Хлопська комісія, 2) Мамий Мирон
3) Цигани. Перекладач на мо-
сковське буде сам д. Торний — вше
писав — а за фрейлерон платять
з коп. від стрічки. Тиши і дай
зскізи і дописи які. А тепер де
від себе пішло розом с твоїми зскіза-

Насіння в заручківко замовив, нині
певно вже на пошті в Дрогобичі.

У Ріхтера був нині — Овсегал уже
немає.

Авдій переказав Віктора Лісо хо-
роший — особливе поспішний ку-
пчик, тільки годі його друку-
вати, бо сконфітувалося.

Остан зробив перший лист
правничий.

За насіння в затримав уже в
пошту, ве до кесел, 1 зр. 89 кр.

До портрету Керуді написав
біографію Вімис Собошка — під-
писався на вітв. Волод. О. не коє
кітчиці статі про Звірів.

Сьогодні був на розправі Ві-
мис і Вариньскої. — Всі троє
увільнені. Не було за що і суд,
твоя справа — склад судіїв був
добрий, боронив який адвокат
молодий Маташковски, що в на-
годи соціалізму в обороні своїй.
„Соціалізм — говорив — jest prę-
tą, a nie jakieś tajemne towarzy-
stwo. U nas konstytucya, i t. d.
Гадубав о „milionach niemieckich
złonych robotników“ i m. d.

Була на розправі гасла гадка і
о Жові. Вілут казав, що Мебе
знає, що від Мебе Дзвін^у пони-
чений, і т. д. Президент розправу
зробив з Мебе зецера! Варинь-
ска особливе зробила дуже добра
вращення на публицу. Вілут
при кінци гроха обмішав і
показав повагу розправі; кон-
вне по замкненю розправі нап-
рав, щобі гредунал вислухав его
теорію соціалізму, котра^{на} для не-
має знатенве мені з сторожи
сущноі, що він не годиться зі всі-
ми конеквенціями соціалізму і
т. д. — Але его не допускали до
голосу — публика свмієлась...

Показали при розправі деякі
погані річи — от, приміром, що
поліція перехопувала листи
Вариньскої, адресовані до Мінус-
ска. А на свята ніде не іду. Про-
щай і сваткуй весело! А не
збудувай на мене, тиши і код-
до. Дрогобича, Емська мого
з гасла.

Вілут
8/4 Катнича. 23

P. J. Посилаю тобі 1 зр.
на пошту, от як найскоріше
перешли мені книгу та
світа Кеса — еві і відно-
відб.

От шано тобі при сирот
і вірши — оуди, що за т.
ловик поет... що маю
сказати — ти друкувати
дещо.